

KUBA A VERUNKA

NA OSTROVĚ POKLADŮ

BARBORA STOLÍNOVÁ

ILUSTROVAL JIŘÍ MIKOVEC

FRAGMENT

Kuba a Verunka na ostrově pokladů

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Barbora Stolínová
Kuba a Verunka na ostrově pokladů – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Verunce, Ondráškovi, Karolínce, Kubíčkoví, Bětušce, Matyldě, Vítovi, Aniče...

A všem dalším dětem, které říkaly (nebo by jednou říkaly) Kubovi strejdo.

Není tomu tak dávno, co brázdil vody všech moří a oceánů jeden světoznámý mořeplavec. Možná jste o něm taky někdy slyšeli – jmenoval se Jakubij Storejnok, ale každý, kdo ho znal, mu říkal prostě Kuba.

Plavil se ve svém korábu po světě, od pevniny k pevnině, od moře k moři, mapoval neznámé končiny, objevoval tajemství těch nejtajuplnějších koutů planety a pak o nich s chutí povídal. Měl totiž rád dobré příběhy, ať už je sám vyprávěl, nebo jenom poslouchal. Taky měl moc rád k snídani obložený chleba, rád hrál hry a četl knížky. Neměl rád houby, pavouky, jídlo, co v puse křupe, a lidi, co si pořád stěžují, jak se mají špatně, i když se mají dobře. Ale takových lidí na moři naštěstí moc nepotkal.

Společnost mu na cestách dělala jeho věrná kamarádka kočka Tyrande. Asi si říkáte, co je to za mořeplavce, který se vydá do světa s kočkou na rameni. Ale Tyrande nebyla obyčejná kočka – byla speciálně vycvičená, na lodi byla jako doma a žádná myš si před ní nebyla jistá. Kuba tak na moři nikdy nebyl sám a vždycky si měl s kým popovídat, i když Tyrande mu samo sebou málokdy kloudně odpovídala.

Kubův domov bylo moře, ale když se mu přece jen tu a tam zastesklo po teplém domácím jídle, rodinném krbu a přívětivých tvářích, vydal se navštívit jeden starobylý maják. Byl to moc důležitý maják. Stál na skalnatém výběžku a svým světlem varoval všechny přátelské i nepřátelské lodě, že se blíží útes. Každý správný maják potřebuje svého správce. I tenhle jednoho měl – jmenoval se Ondřej Storejnok První a byl to Kubův starší bratr a největší silák široko daleko.

U majáku stál malý domek a u něj bylo malé hospodářství. Zatímco Ondra Storejnok První dával pozor, aby se na moři nestalo nějaké neštěstí, jeho žena Martinka měla taky plné ruce práce. Lidé z celého kraje za ní totiž vodili své děti, aby je odnaučila ráčkovat nebo koktat.

